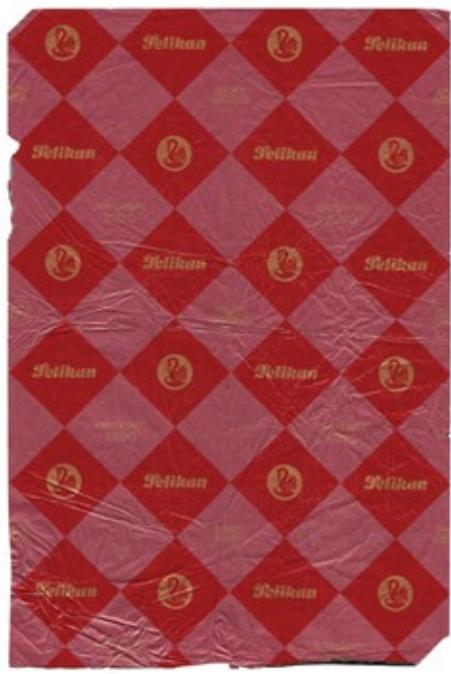

Владимир
Милановић
**CARBON
COPY**

Без назива / 2019, дигитална штампа, 100 x 70 см сваки
Untitled / 2019, digital print, 100 x 70 cm each

ВЛАДИМИР МИЛАНОВИЋ

Carbon Copy

VLADIMIR MILANOVIĆ

Carbon Copy

Продајна галерија „Београд”

Јун 2020.
Београд

Сања Тодосијевић

Владимир Милановић Carbon Copy

Опус Владимира Милановића у целини заснива се на стратегијама дословне апрапријације иконичких примера дела историје уметности у форми репродукције и њиховим рекомбиновањем са најразличитијим садржајима из поља масмедија пронађеним на интернету. Претходни циклуси Милановићевих дигиталних радова „Пејзаж као поетска метафора“ (2010) „Апрапријација као метод уметничког изражавања“ (2014) и „Life Still“ (2018) почивају на истраживању вишеструкости модуса коегзистенције разнородних тематски и хронолошки удаљених садржаја упоредо са испитивањем потенцијала савремених технолошких процеса у области графичког медија. Формулисани као збир цитата, новонастали призори настају увођењем дигиталне фотографске грађе која припада историји културе и уметности у простор савремености. Историјске представе и други класични жанрови измештени су из свог првобитног историјског-културног-политичког оквира, они се оживљавају стварањем напетости између различитих реалитета и настављају свој живот у многострукости интерпретативних мрежа.

Поступци присвајања нека су од кључних уметничких језичких, формалних и иконографских стратегија којима се субвертирају појмови аутентичности и оригиналности уметничког дела од историјске авангарде, преко поп арта, све до њујоршког апрапријационизма 70-их и 80-их година XX века (Шери Левин, Барбара Кругер, Ричард Принс и др). Наслеђује кубизма (колаж) и авангардне линије дадаизам-надреализам-конструктивизам (фотомонтажни поступци) уз апрапријацију садржаја, почивају на игри и законима случајности са елементима друштвене сатире и ироније. У случају Владимира Милановића производња хибридне слике подразумева манипулацију материјалом компјутерском обрадом и инкорпорирање нових садржаја из сфере популарне културе или актуелних феномена савремености.

У наставку уметничког истраживања неконтролисано умножавање фрагмената, управо вишак садржаја, нуспродукт процедуре присвајања, постаје концептуални оквир његовог најновијег циклуса радова под називом „Carbon Copy“. Сам процес производње генерише и конституише уметникову идеју и представља концептуални оквир око којег се даље развија циклус у целини. Изложба у Продајној галерији „Београд“ у форми зидне инсталације има интроспективни карактер, представља неку врсту погледа уназад на властиту продукцију, али без интенције валоризације или преиспитивања досадашњег опуса. Овде је реч о аутоопсервацији, огњавању уметничког рада реконструкцијом методолошких поступака, акумулирањем и приказивањем на једном месту више приказа насталих у ширем временском распону. Милановић објективизира сам процес производње, излаже и „осветљава“ поступке у трајању, насупрот модернистичком миту о јединствености и непоновљивости индивидуалног рада приликом стварања уметничког дела. Окосницу поставке чине цртежи настали прецртавањем садржаја са индиго папира, коришћеног више пута у различитим радовима у дужем временском распону. Као резултат настају комплексне линеране колизије са преклапањем разнородних формалних образца. Првобитно медиј или

алатка за преношење садржаја, индиго добија статус атрефакта, он се излаже у истој равни као уметнички рад. Фокус је на процедуралности уметничког исказа, коначни продукт постаје документ тог чина а не његов крајњи циљ, док уметник свесно чини видљивим трагове његовог настајања. Више разнородних слојева приказивања дословно и метафорички призывају и више нивоа реалности у међусобном конфликуту, насталих преклапањем сегмената изворних призора. Једновремено реч је о усложњавању више нивоа апрапријације, уметник сада иницира чин неке врсте аутоапрапријације присвајањем сопствених творевина насталих активним присвајањем различитих слика из непрегледне имаготеке свима доступних штампаних и електронских медија. Дакле, могло би се рећи да је у овом случају реч о хронолошкој екстензији апрапријације – присвајање форме дигиталне репродукције, присвајање њене иконографије, или апрапријација и репетиција сопствених раније изведенih уметничких решења.

Линерани сплетови настали вишеструким јукстапонирањем, у различито време насталих цртежа, похрањених на полеђинама трансфер папира представљају збир цитата из више извора, они су аутореференцијални и почивају на постмодернистичким тактикама временског и просторног дисkontинуитета, семантичке неповезаности, законитости случаја. Нагомилавање и понављање већ изведенih структура производи непрегледна визуелна умрежавања чија естетика почива на неконтролисаној деконструкцији првобитног значења појединачних елемената. Тачке сусрета и неочекивано рекомбиновање разнородних садржаја и технолошких поступака (цртежи на индиго папиру, приказани изврorno, скенирани и увеличани, просветљени у light box-овима или третирани пигментима који дају представу у негативу) повезује једино сложена структура која у целину спаја мноштво префабрикованих или прекодираних фрагмената реалности. Овде је колизија садржаја директна, без „везивног ткива”, током саме процедуре преношења визуелних података конструише се случај и негира се било какво манипулисање с предумишљајем. Вишеструко преплитање отежава евентуално проналажење конзистентног наратива, док посматрачу остаје или да покуша да декодира и повеже различите елементе нове хипотетичке значењске или метафоричке целине, или да их једноставно перципира и разуме као јединствен визуелни ентитет настало насумичним акумулирањем података. У том смислу ове целине постају алгорије нестабилности не само културолошких и уметничких категорија, већ и перцептивних позиција и интерпретативних модуса. У техничком смислу ситуација постаје још „замршенија” – ови радови су мануалне копије произведене прецртавањем репродукције оригиналa, еманципују традиционалну ликовну дисциплину и истовремено указују на реверзибилност процеса од стварања оригиналa до производње копије и назад. У духу постмодернизма чин стварања заменило је производно и постпродукцијско деловање које истовремено експлоатише наслеђе елитне и продукте масовне културе и конструише нове ситуације и критичке исказе.

Радови Владимира Милановића почивају на безграницном комбиновању мноштва различитих временских и просторних одредница, они су резултат дезинтеграције призора као предуслова за ре-креацију и анимирање нових форми реалности у продуженом трајању. Уједно узнемирујући и сатиричан карактер ових творевина, случајем насталих метафора свакодневице, симптом је више него икада интензивираног искуства производње уметничког дела.

Владимир Милановић

(1979, Београд)

www.vladimirmilanovic.com

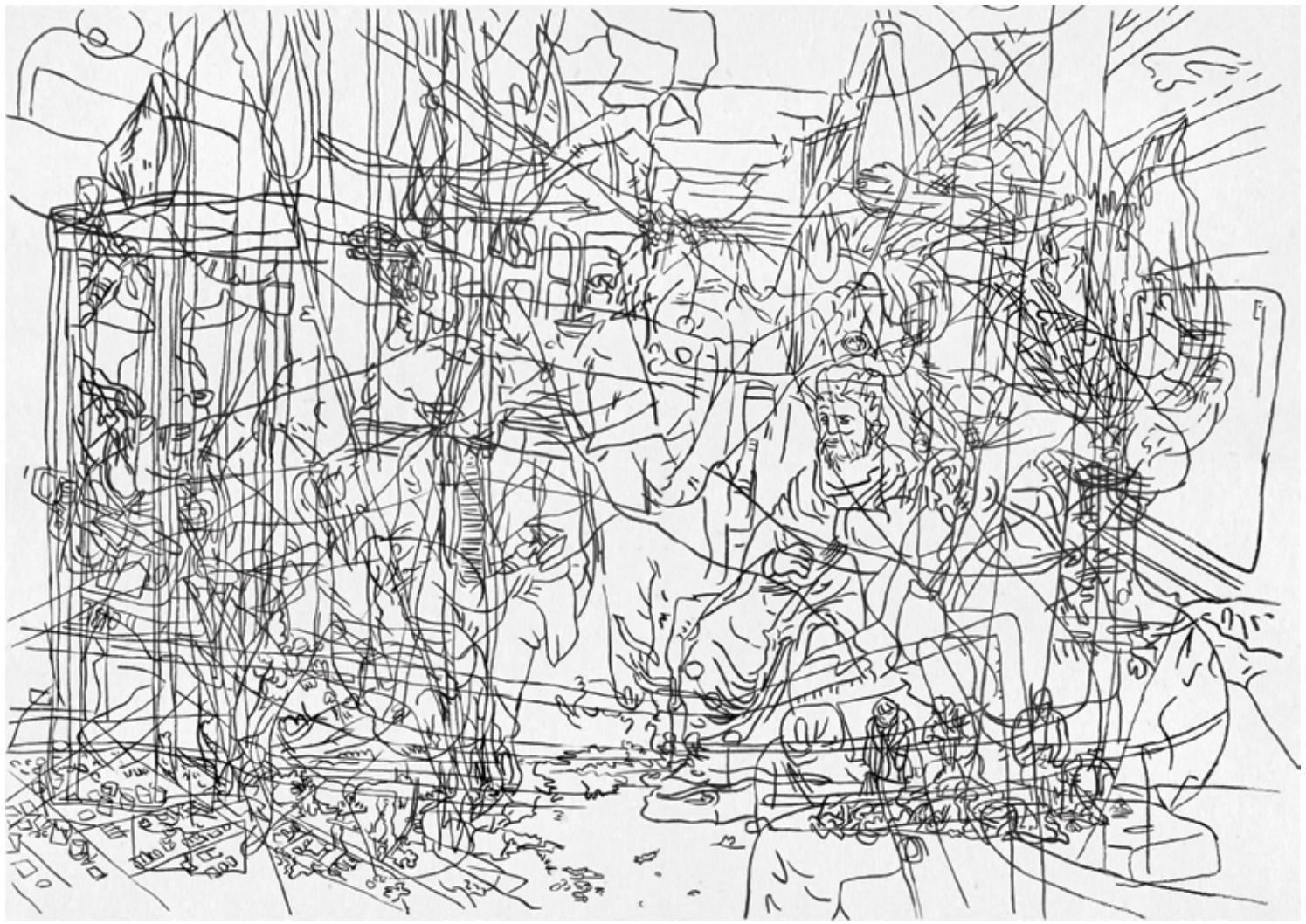
Дипломирао је (2003), магистрирао (2008) и докторирао (2014) на Графичком одсеку Факултета ликовних уметности у Београду. На Интердисциплинарним магистарским студијама Универзитета уметности у Београду стекао је звање магистра уметности у области дигиталне уметности (2009).

Изабран је 2011. за асистента, а 2014. за доцента на Графичком одсеку Факултета ликовних уметности у Београду.

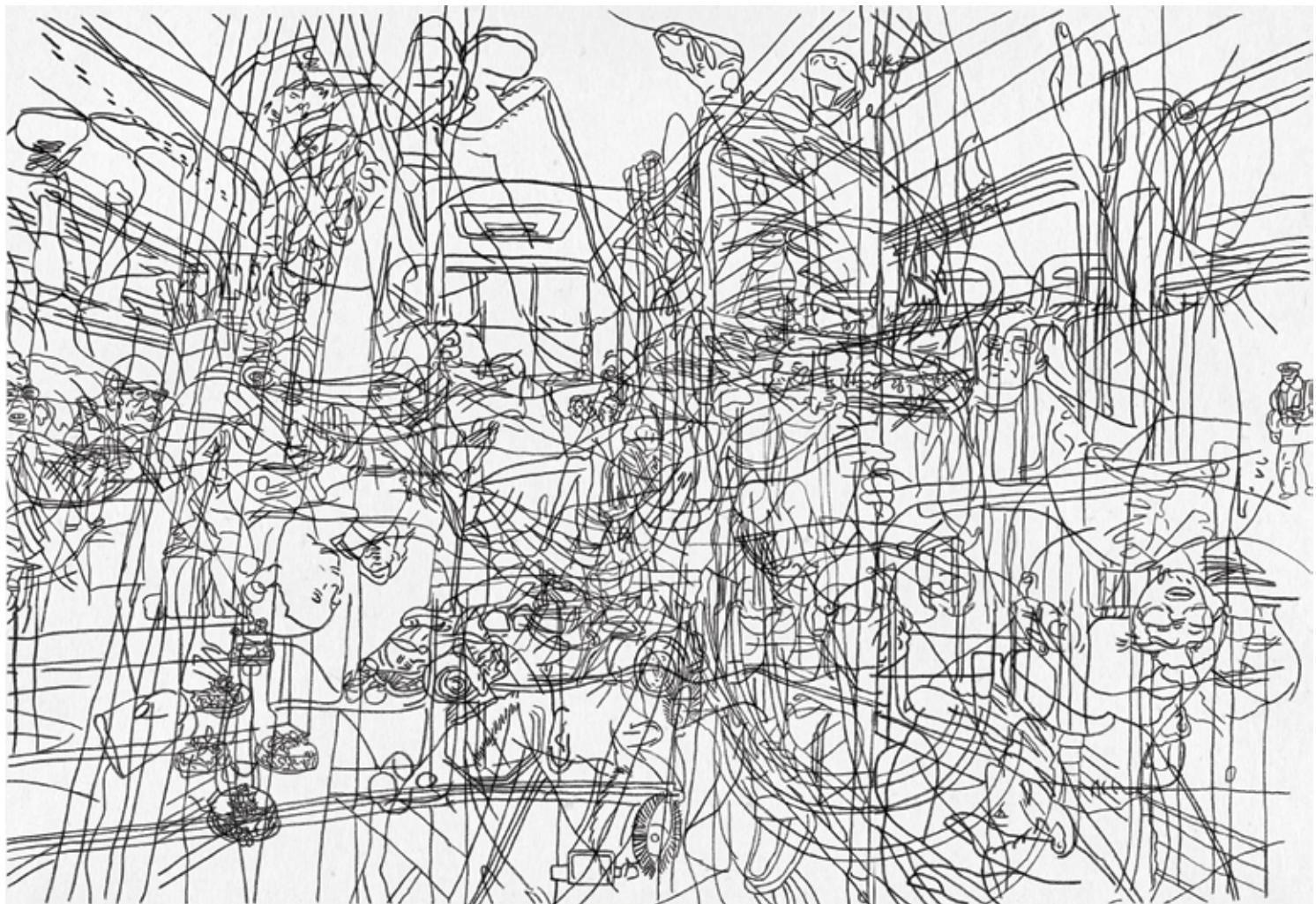
Излагао је на шеснаест самосталних и на преко стотину колективних изложби у земљи и иностранству. Добитник је награде Велики печат Галерије графичких колектив за 2014, као и више награда на међународним изложбама савремене графичке уметности.

Без назива / 2019, цртеж (индиго папир, светло), 29 x 21 см
Untitled / 2019, drawing (transfer paper, light box), 29 x 21 cm

Без назива / 2019, цртеж (угљен на папиру), 140 x 200 cm
Untitled / 2019, drawing (charcoal on paper), 140 x 200 cm

Без назива / 2019, цртеж (угљен на папиру), 210 x 300 cm
Untitled / 2019, drawing (charcoal on paper), 210 x 300 cm

Без назива / 2019, цртеж (индиго папир, светло), 29 x 21 см
Untitled / 2019, drawing (transfer paper, light box), 29 x 21 cm

Vladimir Milanović

(b. 1979, Belgrade, Serbia)
www.vladimirmilanovic.com

BA (2003), MA (2008) PhD (2014), Department of Printmaking, Faculty of Fine Arts Belgrade, Serbia MA (2009) degree in Digital Art, Interdisciplinary Post Graduate Studies University of Arts, Belgrade, Serbia.

Assistant (2011) and Assistant Professor (2014) at the Printmaking Department, Faculty of Fine Arts, Belgrade, Serbia.

Had sixteen solo shows and took part in more than a hundred exhibitions in Serbia and abroad. Is the recipient of the Great Seal Award (2014) given by the Graphic Collective Gallery and several awards at international exhibitions of contemporary printmaking art.

Sanja Todosijević

Vladimir Milanović

Carbon Copy

Vladimir Milanović's oeuvre is wholly based on strategies of a literal appropriation of iconic pieces from the history of art in the form of reproduction and their recombination with the most diverse contents from the field of mass media found on the Internet. The previous cycles of Milanović's digital works *Landscape as a Poetic Metaphor* (2010), *Appropriation as a Method of Artistic Expression* (2014) and *Life Still* (2018) constructed on his exploration of the multiplicity of modes of diverse co-existential thematic and chronologically distant contents parallel with the examination of the potentials of modern technological processes in the field of graphic media. Formulated as a sum of citations, the newly created images are produced by the introduction of digital photographic images taken from the history of culture and art in the space of modernity. Historical images and other classical genres are displaced from their original historical-cultural-political frameworks and reanimated by creating a tension between different realities that continue their life in a multiplicity of interpretative networks.

Procedures of appropriation belong to some of the key artistic linguistic, formal and iconographic strategies that subvert concepts of authenticity and originality of works of art from the historical avant-garde , via pop art to the New York appropriation art of the 70s and 80s of the 20 century (Sherrie Levine, Barbara Kruger, Richard Prince and others.) The heritage of cubism (collage) and the avant-guard line of Dadaism-surrealism-constructivism (and photomontage procedures) with and appropriation of content , are based on play and laws of randomness with elements of social satire and irony. In Vladimir Milanović's case the production of hybrid images implies manipulation of the material by computer processing and incorporation of new contents from the sphere of pop culture or current contemporary phenomena.

His continuing artistic research of the uncontrolled reproduction of fragments, precisely the surplus of contents that is the by-product of the appropriation procedure provides the conceptual framework for his latest cycle of works titled *Carbon Copy*. The very process of production generates and constitutes the artist's idea and represents the conceptual framework around which the whole cycle continues to develop. The exhibition hosted in Sales Gallery Beograd in the form of a wall installation has an introspective character, representing a kind retrospective gaze at his own production with no intention of evaluating or reexamining the oeuvre produced so far. It represents self-observation, exposition of artistic work by reconstructing methodological procedures, by accumulating and presenting at one place several images that originated in a broader time span. Milanović objectifies the very process of production, exposing and "illuminating" the procedure in duration, contrary to the modernist myth on the uniqueness and originality of individual work while creating a work of art. The core of the exhibition are drawings made by copying the contents from carbon copy paper that has already been used several times in different works in a longer span of time. The result being complex linear collisions of overlapping diverse forms. Carbon copy

paper, which is primarily a media or tool for transposing content, thus gains the status of an artifact exhibited on the same level as a work of art. The focus being on procedurality of artistic expression, the end product becoming a document of the act and not its ultimate goal while the artist willingly makes visible traces of its formation. Multiple heterogeneous layers of representation literally and metaphorically depict multiple levels of reality constructed by the overlapping of segments of the original images conflicting with each other. At the same time, dealing with the complexities of several levels of appropriation, the artist now initiates a kind of auto-appropriation by appropriating his own work that was originally made by the active appropriation of different pictures from the vast archive of images assessable to all in the printed or electronic media. Thus, in this case, it can be said that there is a chronological extension of appropriation – an appropriation of the form of a digital reproduction, an appropriation of its iconography but also an appropriation and repetition of one's own previously executed artistic solutions.

Linear networks, a product of multiple juxtapositioning of drawings from different periods, have been saved on the reverse sides of the carbon copy paper as a collection of citations coming from different sources, self referential and resting on postmodernist tactics of temporal and spatial discontinuity, semantic disconnection and the law of randomness. Accumulation and repetition of the already executed structures produce endless visual networking whose aesthetics is grounded in the uncontrolled deconstruction of the original meaning of the individual elements. Points of meeting and unexpected recombinations of various contents and technological procedures (drawing on carbon copy paper, showed in their original version, scanned and blown up, illuminated in light boxes or treated by pigment that produce the negative of the image) are joined only by a complex structure that unites the multitude of prefabricated or pre-coded fragments of reality as a whole. The collision of content is direct, without any “connecting tissue”, thus constructing a random instance during the very procedure of transposing visual data and refuting any kind of premeditated manipulation. Multiple overlappings make it difficult to possibly find a consistent narrative while it is left to the viewer to either try to decode and connect the different elements of the new hypothetical meaning or metaphorical whole or to just perceive and understand the unique visual entity of randomly accumulated data. Thus, these entities become allegories of instability, not only of culturological and artistic categories but also of perceptive positions and interpretative modes. The situation becomes even more “intricate” in the technical sense – these works are manual copies produced by copying the reproduction of the original, they emancipate the traditional fine art discipline and at the same time point to the reversibility of the process from the creation of the original to the production of a copy and back. In the spirit of post modernity, the act of creation has been replaced by the production and postproduction activity that simultaneously exploits the heritage of the elite and the products of mass culture and constructs new situations and critical statements.

Vladimir Milanović's works are based on the endless combination of multiple diverse temporal and spatial determinative factors that are the result of disintegration of the image as a precondition for the recreation and animation of new forms of reality in expanded duration. At the same time, the disturbing and satirical character of these pieces, randomly created metaphors of the everyday, is a symptom of the more than ever intensified experience of the production of a work of art.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Сања Тодосијевић

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Штампа
Грид студио доо, Београд

Тираж
150

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Sanja Todosijević

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kovač

Printed by
Grid studio, Belgrade

Print run
150

Насловна страна / Front cover

Без назива / 2019, цртеж, 30 x 42 см, детаљ
Untitled / 2019, drawing, 30 x 42 cm, detail

Последња страна / Back cover

Без назива / 2019, цртеж, 30 x 42 см
Untitled / 2019, drawing, 30 x 42 cm

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
73/76.1:929 Милановић В.(083.824)
73/76(497.11)'20"(083.824)

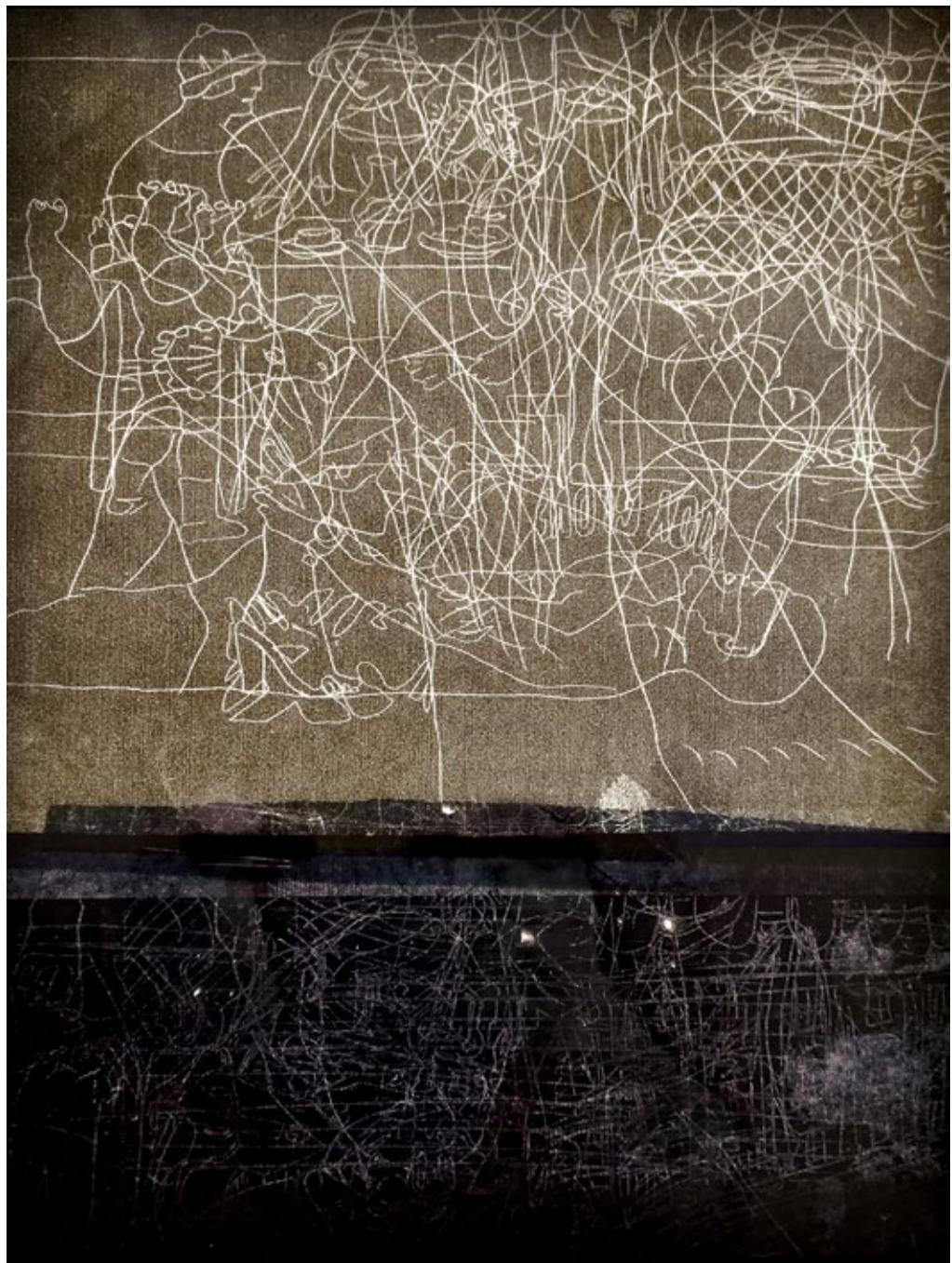
МИЛНОВИЋ, Владимир, 1979-
Владимир Милановић = Владимир Милановић : carbon copy : Продајна галерија "Београд", јун 2020. / [текст у каталогу Сања Тодосијевић = text in catalogue Sanja Todosijević ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2020 (Београд : Грид студио). - [16] стр. : илустр. ; 22 x 22 см

Тираж 150. - Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Биографски подаци о уметнику.

ISBN 978-86-6141-153-3

а) Милановић, Владимир (1979-) -- Цртежи -- Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 14340105

Без назива / 2019, цртеж (индиго папир, светло), 29 x 21 см
Untitled / 2019, drawing (transfer paper, light box), 29 x 21 cm

www.galerijabeograd.org